

EXPUNERE DE MOTIVE

Nivelul de trai și bunăstarea sunt două noțiuni care interferează și se intercondiționează reciproc. Conceptul de bunăstare implică un standard de viață decent (nivel de trai), normal atât la nivel individual cât și la nivelul întregii societăți. Asigurarea unui nivel de trai decent presupune atingerea unui standard de viață compatibil cu demnitatea umană, care se măsoară prin bunurile și serviciile la care populația are acces.

Realitatea arată că nivelul de trai în România este reflectat în mod extrem de diferit în funcție de mărimea veniturilor familiale lunare (anuale) și de mărimea fiecărei familii, în corelație cu cheltuielile de consum structurate pe produse alimentare, produse nealimentare și servicii. Nivelul de trai poate fi analizat și prin prisma veniturilor populației care evidențiază adâncirea neregularităților, precum și creșterea discrepanțelor între diferite categorii de persoane.

Sărăcia preocupă astăzi pe toată lumea: pe guvernanți și politicieni, pe analiștii vieții economice și sociale, dar și pe omul obișnuit, care suportă efectele acestui fenomen generalizat, devenind o formă de existență chiar și în țările dezvoltate.

Pentru a elmina măcar o parte din aceste discrepanțe, care își au originea în evoluția societății românești într-o perioadă de tranziție cu care ne-am întâlnit în ultimii 25 de ani, ne-am propus modificarea articolului 87 din Legea 263. Măsura înaintată spre dezbatere are, în final, ca obiectiv fundamental sprijinirea unei categorii de beneficiari de pensie de urmaș nu foarte numeroasă, asigurând astfel un trai normal familiei supraviețuitoare, prin prelungirea duratei de acordare a pensiei de urmaș de la 6 luni la 12 luni de la data decesului susținătorului familiei.

În acest context trebuie acceptat faptul ca această măsura reprezintă o necesitate care duce la lichidarea formelor celor mai dure ale sărăciei extreme: lipsa unui venit minim.

Inițiator:

Senator Liviu Marian POP